
Zjazd Wyborczy Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków

Ochrona Zabytków 41/1 (160), 66

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZJAZD WYBORCZY STOWARZYSZENIA KONSERWATORÓW ZABYTEKÓW

W dniach 24–26 czerwca 1987 r. odbył się we Wrocławiu II Walny Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków. Celem zjazdu było podsumowanie działalności SKZ w ostatnich 3 latach i wybór nowych władz.

Z inicjatywy powstałego w końcu 1986 r. Oddziału Wrocławskiego zjazd odbył się we Wrocławiu.

W pierwszym dniu obrady toczyły się w ratuszu. Wzięła w nim udział Krystyna Marczałek-Młyńczyk, wiceminister kultury i sztuki – i przedstawiła stanowisko resortu w najważniejszych sprawach interesujących środowisko konserwatorskie. Pierwszym punktem programu było wręczenie dorocznej nagrody SKZ im. H. Pieńkowskiej i J. Łomnickiego przyznanej tym razem mgr Jadwidze Skibińskiej, Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków w Jeleniej Górze (poprzednimi laureatami nagrody byli Marian Kornecki z Krakowa i Jerzy Żurawski z Kazimierza Dolnego). Następnie na wniosek Zarządu Głównego delegaci podjęli uchwałę o nadaniu godności członka honorowego kustoszowi „Ossolineum” Panu Romanowi Aftanazemu i doc. dr. Henrykowi Dziurli z Wrocławia oraz prof. dr. Wojciechowi Kalinowskiemu z Warszawy. Tę część obrad zakończył referat prezesa Oddziału Wrocławskiego, prof. dr. Edmunda Małachowicza pt. *Motywacje patriotyczne w działalności konserwatorskiej we Wrocławiu*.

Dzień zakończył się spotkaniem delegatów i gospodarzy w Rezerwacie Archeologicznym w Będkowicach, położonym u stóp Ślęży. Uczestnicy zjazdu mogli zwiedzić eksponowane obiekty (grodzisko i kurhany) oraz wysłuchać referatu sekretarza Oddziału Wrocławskiego SKZ, mgr. Tadeusza Kaletyna pt. *Partycypacja społeczeństwa w ochronie zabytków archeologicznych w woj. wrocławskim*.

Drugi dzień zjazdu odbywał się w Domu Pracy Twórczej Gwarectwa Węglowego w Sobótce-Górcie. Na przewodniczącego delegacji wybrali doc. dr hab. Tadeusza Poklewskiego z Od-

ziału SKZ w Łodzi. Zatwierdzili również wcześniej skonsultowane regulaminy Zjazdu Walnego i Zebrania Walnego Oddziałów. Sprawozdanie ustępującego Zarządu Głównego przedstawił mgr Marek Konopka, sekretarz generalny SKZ.

W czasie swej trzyletniej działalności Stowarzyszenie zwiększyło liczbę swych członków, stworzyło organizacyjne ramy, zorganizowało 3 ogólnopolskie konferencje konserwatorskie, 2 zjazdy sprawozdawcze oraz doroczne ogólnopolskie szkolenia. W omawianym okresie zaczął ukazywać się biuletyn „Wiadomości Konserwatorskie”.

Wystąpiono również z wnioskami o przyznanie jednej nagrody państwowej i 4 nagród ministra kultury i sztuki (nagrody te zostały przyznane). Zarząd SKZ wielokrotnie interweniował w sprawie zabytków. Do niewątpliwych osiągnięć należy stabilizacja oddziałów w Warszawie, Krakowie i Szczecinie. W sprawozdaniu podano również sprawy, których nie udało się załatwić, a mianowicie usprawnienie działalności gospodarczej SKZ, integrację środowiska czy usprawnienie pracy niektórych oddziałów, np. gdańskiego. Też referatu było, że celem Stowarzyszenia jest działanie na rzecz zabytków przez umocnienie środowiska, a to będzie możliwe jedynie przy dobrej pracy wszystkich oddziałów. Dopiero wówczas wzrośnie znaczenie SKZ jako liczącej się i potrzebnej organizacji.

Niestety, problem ten nie został w ogóle podjęty w dyskusji, która nastąpiła po sprawozdaniach Komisji Rewizyjnej, Komisji Kwalifikacyjnej i Sądu Koleżeńskiego. Dominowały w niej sprawy nie tyle środowiska, co ochrony zabytków w ogóle. Istotnym zagadnieniem stała się odnowa zabytków Dolnego Śląska, m.in. klasztoru w Lubiążu.

W dyskusji pojawił się również nurt krytyczny wobec działań ustępującego Zarządu Głównego, szczególnie silnie sformułowany w memoriale przygotowanym przez przedstawicieli Oddziału Rzeszowskiego. Wystąpiono z daleko

idącymi żądaniami wobec władz Stowarzyszenia, a także z wieloma propozycjami zmian w organizacji służb konserwatorskich, niekiedy kontrowersyjnymi i nie zawsze realnymi. Mimo to wybory nowych władz wykazały, że te opinie nie znalazły odzwierciedlenia w głosowaniu.

Prezesem SKZ został wybrany ponownie doc. dr Bohdan Rymaszewski (Warszawa). W skład nowego Zarządu Głównego weszli wiceprezisi prof. dr Jerzy Stankiewicz (Gdańsk) i prof. dr Władysław Ślesieński (Kraków), sekretarz generalny mgr Marek Konopka (Warszawa), skarbnik prof. dr Jerzy Kowalczyk (Warszawa) oraz mgr Karol Guttmejer (Warszawa), prof. dr Edmund Małachowicz (Wrocław), mgr Tadeusz Kaletyn (Wrocław), doc. dr Henryk Dziurla (Wrocław), mgr inż. Janusz Nekanda Trepka (Szczecin), Lubomira Madejska (Szczecin). Przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej został prof. dr Zygmunt Świechowski (Warszawa), Komisji Rewizyjnej doc. dr Tadeusz Poklewski (Łódź), a Sądu Koleżeńskiego mgr Lucjan Czubieli (Olsztyn).

W trakcie dyskusji poruszono tak wiele mniej lub bardziej ważnych problemów, że Komisja Wnioskowa nie była w stanie przygotować propozycji wszystkich uchwał. Na zjeździe podjęto tylko 2 uchwały – w sprawie klasztoru w Lubiążu i 50% zniżki składki członkowskiej dla emerytów.

W celu podjęcia następných uchwał delegaci zbiorą się ponownie na jesieni 1987 r., na które to spotkanie Komisja Wnioskowa w rozszerzonym składzie przygotowuje propozycje tych uchwał.

Burzliwe obrady zakończył referat Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu mgr. inż. Józefa Cempy pt. *Aktualne problemy konserwatorskie woj. wrocławskiego*.

Następnego dnia odbyła się wycieczka, w trakcie której zwiedzano Środę Śląską, Lubiąż i Oleśnicę.

mhk

MIĘDZYNARODOWE KOLOKWIUM ICOMOS

W dniach od 13 do 16 lipca 1987 r. odbyło się w Warszawie międzynarodowe kolokwium na temat: „*Nauczanie konserwacji i międzynarodowa współpraca nauczających*”. Obradom przewodniczył prof. dr Andrzej Tomaszewski.

Poruszano następujące problemy: współpraca nauczających na poziomie szkół wyższych, współpraca nauczających na poziomie studiów dyplomowa-

wych, kształcenie przyszłych wykładowców konserwacji i doskonalenia obecnego poziomu. Jednym z najważniejszych problemów konserwacji jest kształcenie specjalistów z perspektywą na XXI wiek. Za mało jest uczelni i nauczających, brak jest wyraźnych zasad nauczania, brak międzynarodowej współpracy i wymiany doświadczeń, choć w procesie ochrony i rewitalizacji zabytków bierze udział coraz więcej zawodów.

Owocem obrad było ustalenie tematyki trzech międzynarodowych sympozjów na najbliższe lata. Kolokwium obradowało na Zamku Królewskim w Warszawie. Uczestniczył w nim m.in. prezydent ICOMOS – Michel Parent (Francja), wiceprezydent – prof. Roberto di Stefano (Włochy), przedstawiciel UNESCO – Hector Arena.

Marian Paździor